

[Indenrigsministeren]

spirationen til, at vi ikke selekterer efter, hvad der lige præcis kunne være mest bekvemt for den siddende regerings holdninger.

Dernæst var fru Pia Kjærsgaard inde på noget andet, som jeg heller ikke forstod. Jeg forstod faktisk ikke, at man kunne sige, at der fra regeringspartierne ordførere var tale om mis-tænkeliggørelse af denne undersøgelse.

Jeg hørte det faktisk lidt anderledes. Jeg hørte en kvittering for, at den første undersøgelse nu er blevet yderligere fulgt op, sådan at vi har fået en bekræftelse på, at den tendens, der var for de første to uger, rent faktisk også viser sig at være holdbar, om end der er nogle ganske små afvigelser, også når vi tager de efterfølgende tre uger med.

Jeg mener, man misbruger den undersøgelse – og det er rettet til fru Pia Kjærsgaard og hr. Helge Adam Møller – når man forsøger at ind-digte i undersøgelsen noget andet end det, der står.

I undersøgelsen opererer man ikke med »sikre lande«, man opererer med »tredjelan-de«. Det er naturligvis en fuldstændig afgøren-de forskel, og det gør, at man kan diskutere, om den slags undersøgelser så egentlig er brugbare i et forsøg på at skabe orden og ve-derhæftighed i debatten. Men eftersom der og-så er mange ordførere her i dag, der har hæftet sig ved den samme mærkværdighed eller skævhed i Det Konservative Folkepartis og Fremskridtspartiets fortolkning, kan jeg sige, at vi såmænd vil fortsætte med den åbenhed ved næste lejlighed.

Dernæst sagde fru Pia Kjærsgaard: Jamen man kan da ikke blive ved med at drøfte, og man kan da ikke blive ved med at undersøge.

Jo, det kan man godt. Vi skal skaffe os et ordentligt beslutningsgrundlag, hvis vi skal ændre de regler, der gælder i dag. Dette her drejer sig ikke bare om at forsøge – det er jo det, Fremskridtspartiet vil – at lukke for ad-gangen til Danmark. Nej, det drejer sig for re-geringens vedkommende om noget helt andet, det drejer sig om, at vi, helst sammen med de andre nordiske lande og under alle omstæn-digheder sammen med UNHCR, skulle finde nye metoder til, hvordan man kan hjælpe flere af dem, der kommer direkte fra krigsområder-ne, dels til ophold i Danmark, dels i det, som er blevet kaldt for nærområderne.

Nærområderne skal jeg gøre en enkelt be-mærkning yderligere om. Ved nu at have gen-hørt udsagn fra hr. Helge Adam Møller i spørgsmål efter spørgsmål stillet i spørgetiden og i debat efter debat her i folketingsalen un-der vore almindelige dagsordener er der én ting, som jeg i højere og højere grad kommer til at savne, og det er blot en lille bitte bitte smule erkendelse af, at man jo ikke som ude-fracommende land kan oprette flygtningelejre i de omkringliggende lande til eks-Jugoslavien uden de pågældende landes accept.

Jeg er næsten ked af at sige det, for det er jo en banalitet, men det er tilsyneladende en ba-nalitet, som ikke har gjort det ringeste indtryk på Det Konservative Folkeparti – i hvert fald ikke på hr. Helge Adam Møller – og derfor sy-nes jeg, vi skal holde op med at bruge det som en slags trylleord, der skulle kunne løse alle de flygtningeproblemer, som også Danmark står over for, bare at sige: Jamen så gør det dog i stedet for alene nede i nærområderne.

I Kroatien har man officielt nu omkring 600.000 flygtninge, og folk på stedet siger – og det gælder, uanset om de tilhører myndighe-der, eller om de tilhører de internationale or-ganisationer, der arbejder med flygtninge-spørgsmål – at tallet formentlig er omkring det dobbelte. Derfor er der vel ikke noget at sige til, at man er tøvende i Kroatien over for at modtage flere flygtninge.

Det samme gælder i forhold til Polen, der så mange gange har været bragt ind i billedet. Til det er min reaktion: Ja, vi vil naturligvis gerne undersøge, om vi kan lave et tættere samarbej-de med Polen. En stor del af de flygtninge, der kommer hertil i øjeblikket, kommer jo netop fra Polen. De tager nemlig båden fra Swinouj-scie til København.

Ja til samarbejde med de polske myndighe-der om dette her, men skån os dog for ustand-selig at skulle høre det som noget, vi bare kan gøre efter eget ønske, og at der derefter kun står det tilbage, om den danske regering vil op-rette lejre de pågældende steder, eller om vi ikke vil det. Det er faktisk regeringerne i de pågældende lande, der bestemmer det.

Vi har nu haft en række kontakter i forhold til Kroatien. Vi får i løbet af ganske få dage en tilbagemelding med hensyn til, hvilke typer samarbejde vi kan etablere ud over de flygtnin-gelejre, vi allerede har oprettet i området. Men